

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017, declarat de condamnatul *Harabajiu Anatolii Gheorghii*,

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 19.10.2016 până la 28.11.2016;

Instanța de recurs de la 15.12.2016 până la 17.01.2017;

Instanța de recurs în anulare de la 23.05.2017 până la 21.06.2017.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în anulare în cauză în baza actelor din dosar,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 03 februarie 2015, inculpatul Harabajiu Anatolii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani și 5 luni închisoare.

În temeiul art. 85 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei aplicate prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 22 iunie 2009, stabilindu-i lui Harabajiu Anatolii pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Scrimtaev Ilie a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să decidă instanța civilă.

2. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015, apelul declarat de către inculpat a fost respins, ca depus peste termen, cu menținerea sentinței.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 27 aprilie 2016, s-a dispus inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către inculpatul Harabajiu Anatolii împotriva deciziei, ca fiind vădit neîntemeiat.

4. Condamnatul Harabajiu Anatolii a înaintat la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, cerere privind aplicarea în privința sa a Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În motivarea cererii a invocat că a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni mai puțin grave, pe parcursul executării pedepsei i-a decedat mama,

iar la moment tatăl său este grav bolnav și are nevoie de îngrijire și solicită aplicarea în privința sa a prevederilor art. 11 sau 12 al Legii nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

5. Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 noiembrie 2016, a fost admisă cererea condamnatului Harabajiu Anatolii privind aplicarea Legii nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXV-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Conform art. 13 alin. (1) lit. a) al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, condamnatului Harabajiu Anatolii i s-a redus termenul rămas neexecutat cu 1/3, ce constituie 9 luni și 18 zile, pedeapsă stabilită prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 03.02.2015.

6. Nefiind de acord cu încheierea în cauză, procurorul a declarat recurs, prin care a solicitat, casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă cererea condamnatului Harabajiu Anatolii, privind aplicarea amnistiei în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Recurentul a invocat că, instanța de judecată la emiterea încheierii, nu a ținut cont de faptul că condamnatul Harabajiu Anatolii, a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea art. 85 Cod penal, astfel, la pedeapsa stabilită, s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei aplicate prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 22 iunie 2009, prin care Harabajiu Anatolii a fost condamnat în baza art. 88 alin. (1), 188 alin. (3) lit. c), 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal cu aplicarea art. 39 Cod penal, stabilindu-i lui Harabajiu Anatolii pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Astfel, fiind prezente impedimente pentru aplicarea prevederilor art. 13 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 210 din 29 iulie 2016, privind amnistia, deoarece conform prevederilor alin. (2) al art. 13 al legii menționate prevederile art. 13 alin. (1), nu se aplică persoanei care cade sub incidența art. 10 alin. (1) lit. a), c), e), i) sau j).

Conform prevederilor art. 10 alin. (1) lit. j), prevederile legii nu se aplică persoanelor condamnate pentru concurs de infracțiuni, căreia cel puțin pentru una dintre infracțiuni îi sunt aplicabile prevederile lit. a) - g) al art. 10 din Legea nr. 210 din 29 iulie 2016, privind amnistia, din care face parte și art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, pentru care a fost condamnat Harabajiu Anatolii, din care motiv acuzarea consideră încheierea instanței neîntemeiată și ilegală.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017, a fost admis recursul declarat de procuror, casată încheierea, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea condamnatului Harabajiu Anatolii privind aplicarea Legii nr. 210 privind amnistiei în legătură cu

aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, s-a respins.

7.1. Pentru a pronunța decizia, instanța de recurs a menționat că, prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 03 februarie 2015, inculpatul Harabajiu Anatolii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani și 5 luni închisoare.

În temeiul art. 85 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei aplicate prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 22 iunie 2009, stabilindu-i lui Harabajiu Anatolii pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Scrîmtaev Ilie, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să decidă instanța civilă.

Ulterior, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015, a fost respins, ca depus peste termen, apelul declarat de inculpat, cu menținerea sentinței, iar prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 27 aprilie 2016, s-a dispus inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de inculpatul Harabajiu Anatolii împotriva deciziei, ca fiind vădit neîntemeiat.

Potrivit prevederilor art. 272 alin. (1) Cod de executare, în cazul amnistiei, în temeiul art. 107 din Codul penal, care liberează condamnatul de executarea în continuare a pedepsei, fie reduce pedeapsa sau o comută, instituțiile și organele care asigură executarea categoriei respective de pedeapsă examinează aplicabilitatea actului de clemență fiecărui condamnat și, după caz, cu acordul condamnatului, înaintează un demers instanței de judecată competente conform art. 470 din Codul de procedură penală. La demers se anexează dosarul personal al condamnatului, dovezile motivelor de fapt și de drept invocate. Demersul se judecă în condițiile Codului de procedură penală.

Astfel, conform raportului de evaluare întocmit conform dosarului personal, condamnatul Harabajiu Anatolii nu s-a adresat cu cerere Comisiei penitenciare care urma a se expune asupra riscului de recidivă și caracteristicii condamnatului, fiind înaintată recomandarea de a fi respinsă cererea privind aplicarea Legii nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova în privința condamnatului Harabajiu Anatolii.

Analizând situația de fapt stabilită la soluționarea recursului și raportând-o la temeiurile de drept aplicabile cazului examinat, totalitatea circumstanțelor și condițiilor în favoarea și în defavoarea admiterii acestora, în cumul cu celelalte împrejurări ale cazului, instanța a conchis că prima instanță a examinat cauză fără a da apreciere tuturor circumstanțelor cauzei, motiv pentru care recursul

declarat a fost admis, respinsă cererea condamnatului privind aplicarea amnistiei în privința condamnatului Harabajiu Anatoliei.

8. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârea nominalizată a devenit irevocabilă.

9. Nefiind de acord cu decizia, condamnatul Harabajiu Anatoliei contestă cu recurs în anulare, prin care solicită casarea acesteia cu menținerea încheierii Judecătorie Rîșcani mun. Chișinău din 28 noiembrie 2016.

Recurentul invocă că decizia instanței de apel este neîntemeiată.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești după epuizarea căilor ordinare de atac.

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, Colegiul penal remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – *adică calea apelului și recursului ordinar*.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată, rezultă că decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017, prin care nu a fost judecată cauza în fond, dar s-a examinat recursul declarat împotriva încheierii primei instanțe, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție.

Astfel, rezultă că recursul în anulare declarat în speță în aspectul vizat, adică fiind declarat împotriva unei hotărâri judecătorești irevocabile, dar prin care nu a fost soluționat fondul cauzei penale, nu are suport legal.

În consecință, având ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului înaintat, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

11. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), art. 453, 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

inadmisibilitatea recursului în anulare, declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017, de către condamnatul Harabajiu Anatolii Gheorghii, în propria cauză penală, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la *28 iunie 2017*.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan